

Sy-li spěval,
Pilně dělal,
Stroj se
Svůjby statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Npoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwo:š da.

H je h ty spěval
Swěrnje džětal
Wšědne dny;
Džeň pak swjaty,
Daši daty,
Wotpočň ty.

Z njebjes mana
Njebch éi kbmá; a
Žiwnosé je,
Žiwa woda,
Kšě Bóh poda,
Wokřěw še F.

Sserbske njedzelske kopjeno.

Budyšin

11. septembra 1927

Bautzen

Čižičež a naklad Šsmolerjez knižiczišcžernje a knižarnje šap. družst. i wobm. kul. w Budyšinje.
Wukřadža kóždu šobotu a plačži běrtlětnje 78 stotych pjenježlow.

13. njedzela po šwj. Trojizy.

Žnjowny džakny šwjedžeň.

Psalm 67, 6—8.

„Tebi, Božo, džakuj a šo wschitke ludny; tebi džakuj a šo wschitke ludny. Semja dawa šwoje plody. Požohnuj naš Bóh, naš Bóh. Požohnuj naš Bóh, a wschón šwět njech šo boji jeho.“ — Semja dawa šwoje plody, haj tak je tež lětka šako bylo. Njech bě tež tu a tam ša ratarja cžežka wěz, šwoju rolu wobdžělacž, šo da Bóh šprózniwemu derje radžicž, šmy šako widželi. A tak štejmy džěňka w najwjazy našchich wošadow i džaka polnej wutrobu přšed Božim woštarjom a wopruejmy najwyschchemu džak, kaž šo to šluša. W ó n je, kiž dawa nam wscho, šchtož trjebamy; je nušne, to hačle wošebje našpomnicž? Kóždy, kiž šam tam wončach na polach abo tež we šwojej šahrodzy džěla, to wě a to pytnje a je, haj dyrbi byč přšchěwědcženy, šo wón šam jenož móže mačo přšchinoschowacž k radženju džěla šwojeju rukow. Ale šnano je w našchim cžaku, w kotrymž cžlowjek tak radny myšli, šo móže a samóže wscho, tola derje, hdyž to ras žyle rajnje našynkujemy, šo je wón tu njemóžny a šo je wscho džělo a wscha próza podarmo, hdyž Bóh naš njepožohnuje. Tohodla šo nam šaleži džěňka, hdyž wrócžo hladamy na jeneho lěta derje šaplacženu prózu, najprijóžny našchemu Bohu šo džakowacž se špěwom, šlowom a skutkom, kaž šnaty ščelusch naš napomina. „Šaj, moji lubi cžitarjo, wošebje to jene čžemy přšchězo i nowa wobmyšlicž, šo je našcha nam wot Boha napołożena winowatosčž, bohatštwó, kotrež je nam darik, i druhimi, kiž ničeho nimaja, džělicž. W našchim cžaku je Bóh nam tajku bohátu šklad-

nosčž dač, jemu se škutkom šo džakowacž; tak njech je kóždy i tnych wobohich, kiž šu wschitko šhubili, tebi i pokasarijom Božeje wole. Tak někotryžkuli prošchě šo klapa wo twoje durje — a ty? Tak někotryžkuli štary džěd, wumjeňkač šedži na šwojim wumjeňku, tak mjenowanym a — trada! Njeshajšch tež ty tajke padny, šnano we twojej najbližšchej blisťosčži, we twojim domje? Šlej, lětka je Bóh šako k tebi rěcžak w žnjowym žohnowanju, je přšches šwoju dobrotu tebe wjescž čžyň k šamžnej dobrocže. Njeshchepošluchaj tute wošanje twojeho Boha, přšchetož wón móže tebe tež hinač wošacž, hdyž tak njechajšch. Na to, lubny přšchěcželo, přšchi dobrým cžaku myšli, tak njech tebe cžakne žohnowanje, žohnowanje se šachodnym i kubkami wjedže k tomu, šo našběrašch wěcžne kubka, šo šo njerunašch njemudremu bohacžkej w Žesušowym přšchirunanju. Šaj, čžemy džěňka tež myšlicž na wěcžne žně, šo bychmy potom tež tak bohacže žnjeli přšches Knješowu hnadu. Tutu džěňka we wošebitej měrje šacžuwamy; haj njeshacžujeshch šo žyle maň, hdyž hladajšch na nju, kiž je na tebe přšchisčla, byrnjež byň hrěšchny cžlowjek, byrnjež měč hewak w myšlach wscho móžne druhe, jenož je h o niz, kiž je šo ša tebe dač a woprowak? Šdyž pak je tebe tak se šwojej lubosčžu wobji- mač, njese-li tebi jašne, šo jenož pola njeho namakašch wěcžny wucžek? Tuž we wěrje wušnywaj wěru, potom jeho namakašch w žiwjenju a šmějšch jeho jako wjednika w pokłednejšch šmjertnej hodžinje, potom budu twoje žně wulke a ty budžeshch šbožowny, šbóžny! To je tola naš wschěch nadžija a wotnyčnjeny kónž i dobom, šo našcha dušcha we naš přšchiběra na cži- štosčži a pobožnosčži, šo namaka šwój pucž domoj do wěcžneje domišny, šo šmějemy junu wježeku šbóžnu domšchowanfu. Šaj,

tuž we wěre wuřnawaj wěru, pšchinořchuj na twojim městnje tež něšto k wulkemu škutkej, so nawuknu wšitke ludny a wšitzy ludžo so Bohu dżakowacz najprijódzy. W tym leži potajnosć tutoho šwěta a jeho srudny dóńt, so so rosdželi w stajnej harje, město toho, i by so hromadze namakał we dżaknej modlitwje sa swoje bncze a dżerženje a špodźiwne wobdenje. Je jich wjele, kiž to hišće spósnali njeřku, kiž pytaja najprijódzy to swoje abo jenož to swojeho luda, kiž sabudu, so je Sbožnik sa wšchěch wumrjel, a so je najpořlednišči saměr a nadawł wšcheje wěry, wšchěch w lubosći k njemu wjesć. Hacz lětusche žně naž tak wšchitkich k njemu wofaja? Dajće so nam k Bohu modlicz, so by wón tych swojich šhromadził a jim móž dał, wuřnawacz wěčne šymjo sa wěčne žně, so bychu byli žohnowanje sa bludžaznych. To njech je našča prošwa, dżakna prošwa dženka na žnjowym dżaknym šwjedzenju w šerbskim kraju! Šamjeń. R. w R.

Myšle k žnjowemu šwjedzenju.

Te žně šu sažo dořonjane
A pola i wjetřcha prošne šu,
Kiž běchu krařnje žohnowane
Se wšhelkej Božej wobradu,
Sa milijony cžlowškich džěczi,
Tež sa tych, kiž joh' njeřnaja,
Bóh narosć da tež w tutym lěczi,
Šchtož k sežiwjenju trjebaja.

O so by wšchitzy dopósnali,
So tón dar pšchindže wot Boha,
A jemu dżak a šhwalbu dali,
Šdnž šnczi džeja wot blida.
Aš i kajkej wulkej šrudžbu tola
Cži swoje žně domšhowachu,
Šdžež wulke wodny jim jich pola
A krupy žita škashču.

A mějachmy tež w tutym lěczi
Šsnadž pódla hona šklabuškje,
Tak so nětk, hdnž so wo tym rěczi,
Drje něchtóžkuli morkoze,
O wone tež šu dary Bože,
Šdnž tež šu šušćiczk šnadniške,
A na nich kóždy špósnacz móže,
So Bóh nam dawa, šchtož wón čže.

Aš špožć tež, Božo, nětk hdnž mamy
Te rjane žně dom do bróžnje,
So my je wšchitzy wuřiwamy
Tež k twojej cžesczi dżakownje.
Šaj wot nich čžemy dawacz radny
Tym šhudym bratram we nuřny,
Dža budže Bóh nam sažo i hnadny
Wšcho žohnowacz, šchtož šnjemy.

Tak i dowěrjenjom k Božej hnadzi
Žno k druhim šywam woramy,
Bóh daj, so so tež derje radzi
Tón šyw, kiž bóřny šnjemy;
Aš wotwobroč wšchak wot nich sařny
Šku pomjedž, krupy, njewjedro,

A daj nam rjane plózne cžakny,
So wšchitko derje radzi so.

Pětr Mlónk.

Šwěrnj bacž do šmjercze.

(Bořracžowanje.)

A jako so durje jeho jařwa wocžinichu, njewocžinichu so, so by i nimi dnrbał wuřupicž na pucž wotprawjenju, ně, wón šmėdžesche wuńcz do šwobodny. A w tutej so šetka se šararjom estniškeje Marijneje wofadny, i A. Šürgensonom. Jako tutón šhoni, so je tutón i jařwa puřchcženy bohobłowž, ale tajki, kotryž njebě na šhulach nawuřnył wěricž, ale we cžemnym jařtwje, namjetowasche wón, so by so wuřwobdženy Anješowej šlužbje wěnował. A Siegfried Šchotta šwoli i wješelom do teho, nětk šlužicž tomu Anješej, kotryž bě jeho tak džiwne wjedł.

Šnydom šapocža so na pruhowanje pšched konsistorijom pšchihotowacz. Tuto wón tež wobřta a bu 1920 sa duchowneho wuřwjećenny. Šswoje přenje džělo dořta we ewangelškej wofadze Nowgoroda a w kolonijach tuteho gowernementa. —

Wot ordinazije šem klincžesche jemu we wutrobje dale šhěrlušch:

„O najwřšchšchi měšchniko,
Kiž šny k woporej dał so,
Daj, so poddam tež so tebi
A so wotřjeknu šam šebi.“

Wofebje bě jeho šapschijało, šchtož i nim tak šhutnje a rjenje špěwasch:

„Tvoja lubosć šahoč mje,
So ja šwěru pytam Cže,
So bych Tebe namakał
A Cže štajnje lubował! —

Tak so šechze wěcže štacž,
So so móžemy Cži dacž
A woporej tu na tym šwěcže
A tak wořtacž Tvoje džěczi.“

Tuž bě wón hotowy, šwojemu Anješej šlužicž a jemu woprowacz kóždy wopor, kotryž by so žadał. A se wšchej šahorjenořcžu swojeje přenjeje lubosće je wón šastawał šwoje šastojnřtvo; wón je so pšchi tym wofebje džeržak tym niřkim; i radořcžu je pšchpowjedał teho Anješa, kotryž bě jeho pšchemohł.

To je něšto wofebite, tuto škutkowanje předarja pod tnychnym nadřnjeřřtwom šjesbóžnych bolschewitow, kotřiž šastojnřtvo duchowneho licža do „šchřódnych šwobodnych prošfěcionow“ a tohodla wukonjerja tutoho šastojnřtwa na wšcho móžne waschne pšchěcžehaja. Dawł a sažo dawł ma duchowny płacžicž; nješaplacžili na mjeřšchinu, cžasaja jeho. Tež so jemu jenož jena štwicžka pšchšwoli, wjazy tajki „šchřódnik“ njetřeba. W tutym rumje bydli se swojeje šwójbu, tam so wari a je, tam špja, tam džělaja, tam rjaduja so wofadne naležnosće. A nimo tuteje nuřny telko nuřny we wofadze, kotruž tehonorija šawinuje tajka wřšchnosć. Tutej nuřny pař njemóžesch wotpomhacz pař njeřmėsch wotpomhacz, dofelž by pomoz i nowym šchřodowanjom byla. A wšchudžom wobkedžbuje cže woło a wobcžušchluje cže wuřcho „cžeki“, tuteje rubeje nahladowazeje a wšcho pšchěhladowazeje pomozneje polizajřeje mořny bolschewitow. Šchto rěka to potom předowacz, hdnž tola móžno, so w žyrkwi abo modleřni šedži šakar tuteje „cžeki!“ Kóžde někak njelube abo njepšchemyšlene

řlowo přchinjeře řtrach řa duchowneho, a niř jeno řa tuteho, teř řa tnyř „dwazecřoch“, t. r. řa řobuřtawny wořadnjeje radny. To nawuknjeřch cřinicř po Mat. 10, 16, to pař nashoniřch teř, na křetřny řař w řcřehowaznyř přcheřřnyřchowanjach přched tutej „cřeku“, řo řo dopjelnja, řchtoř řteji w Mat. 10, 19: „W teř řamej hodřinje budře wam date, řchtoř dyrbicře řecřecř!“ —

Siegfried Scholta je řwoje wobcřeřne řařtojnřřtwo řwěru řařtawal, řo njebojo dla řwojeje wořobny. Tehodla je teř řnjař dřař a lubořcř wřchudřom, hřdřeř přchřhadřeřche.

Ruřowřřta je přchezo hiřo nuřu měřa, řwoje wořadny je duchownymi řařtaracř, něřtle je tuta nuřa cřim wjetřcha; do wójny bě tam na 300 ewangelřřch duchownyřch, něřtle něřdře 80. Najwjetřcha je nuřa w dalokřch rořleřannřch kolonijach. Ruřowřřta ma dře tola hiřchře w řwojřch njewuměrnje dalokřch krajach krajiny, w kotryřch řu hiřchře ludřo jako noma-dojo řiwi, wořoko cřahajo po kraju ře řwojim řřtom abo řo řiwjo ř hořřtu. Do tutnyř krajınow řacřahuja ratarjo, řo řařnydluja a po cřařu nařtanje tam wořada. Huřřto je pař to tař, řo řyrřej nicřo wo tařřim nowym řařnydlenju njeřhoni, donřř jo tař rjeř njeřnamara. Nimo toho njeřřku tam jenoř Němřny ewangelřny; ně, je wřchěřch mójnyřch řecřow přchřhadřeja ewangelřny řřchěřcřijenjo, a to cřini dřeřko duchownyřch cřim cřeřřche. Tař řnydla tam na dalokřch runinach teř ewangelřny řinojo, řetojo, řřřtojo. Scholta mójřeřche eřřniřřku řecř, tohodla pěřřla jeho biřřop Malmgreen w řěřřrořdře do eřřniřřch kolonijow w polnójnej Ruřowřřřej, řo by řo řa nje jako duřchepařřnyř řtaral a jřch wořadne řiwjenje řřjadowal. A Scholta njewopnyrowařche jenoř kolonije europiřřejje Ruřřejje, ně, přchřřdře teř přches Ural do Ařřřřejje hačř do Omřřka. Tam pučřuju namara ewangelřře wořadny, ř kotryřch něřotre njeběchu 10 řet dořřho řaneho ewangelřřeho duchowneho wořhladaře. Tu řeka Boře řlowo bohacře přchřpowědacř. Tu dyrbi řhwatne konfirmazije dřeřřecř a konfirměruje 15řletnyřch a teř 25řletnyřch. Sařon wřřhař teř dowola jenoř řři dny trajaze přchřhotowanje. A runje tař je ře řřchcřenizami. Maře dřečřatka w řařwěřřkach řřchcřijeřche wón, ale teř 10řletne, kotreř řame ř dupje přchřřřupja. Dřeřko řo řopi přchř wopnyře w tařřichle wořnyrocřennyřch a wořkamocřennyřch wořadach. A přchř wřřchěm duřchepařřnyřřřim dřeřle dyrbi duchowny teř byčř ř dobom nowina; dyrbi jim powědacř, řchto řo wonřach w kraju a na řwěcře řtawa. Ale cřař řoni, dořřho njeje niřdře řhwile, dořelř řibiriřře řecřo dořřho njeřraje. A w řecře mójřeřche tam tola jenoř tařře daloke pučřowanja cřinicř. W řymřřim cřařu pořařuje cři řchřleňza druhdy 50 řřopnj. a wjazny řymy. To potom na pučřowanje řane myřle njeřřku. Hiřo wořadne řeňdřenja řu přchř tařřich řymach řřoro njeřmójne, a to něřřko cřim bōle, dořelř huřřto přchřřhodne rumnořcře pobrařhujja. Do wójny mōžachu ewangelřny řchulřře řale abo wulke řřřwny wjeřřnjanořřrow řa řwoje řhromadřřřny wuřiwacř, něřřkole je to njeřmójno. Sařon řařařuje, twarjenja, kotreř řřatej abo gmjenam řřluřcheja, řa nabořne řhromdřřřny přchewořřtajecř, přchetoř: „Nabořina je opium řa lud a cřini lud hřřny!“ Tohodla je huřřto mařa burřřka řřřwa mēřřno řemřchēnjow a wřřchěřch řřřwiniřřch řwja-točřnořcřow. Ale druhdy tu teř hiřchře tutoho ruma njeje, tehdy mjenujny, hdy řu koloniřřtojo řo hařle řařnydlili, donřř njeřmōža řřatof twaricř, bydla w hěřach, kotreř řu řebi ře řemje nařypali. Tehdy dřeřřa řo Boře řřřuřby wonřach, a to we řěřku přchēd řo palazym a řadřazym jaworřom; tutōn dyrbi „mořřřki“, řařate muřřřki, přjecř honicř, kotreř řu tam po miliřardach domach.

Tola njeřch je řřřuřba pučřowazehow ewangelřřeho duchow-

neho w Eřřibiřřřej cřeřřka, wona ma tola řa toho, kotryř ju wuřlonja, wjele wobřbořřazehow a pořbēhowazehow. Niřdře nima wōn „řnyřte wořadny“, wřchudřom „hřřōdne wořadny“, řa Bořim řlowom a nabořnym pořřřuřenjom řo ředřřaze wořadny. A tuto řohnowanje je teř Scholta řacřuwacř řmēř. A wōn je ř wjeřřelořcřu tutym wořadam w eřřniřřej, ruřřej a nēmřřej řecři wulke řřřřřki Boře přchřřpowēdail. A hdyřeř předowaiřche, přchřřhadřachu ř cřřřřōdami; řamo kommuniřřtojo řřřnyřchachu jeho předowacř to řřare ewangelion. Tuto bē jim, přchřřpowēdane wot tařřehow we wēřje řiwehow řwēdka, řyle nēřřchto druhe hačř to, řchtoř bē jřch cřařkopřř „Bjesbōřny“ jim wuřmēřřchējo ř tutoho ewangeliona řcřiniř. Tu pola Scholty njeřnamarařch „řapitaliřřiřřehow duřchelojerja“, njeřnamarařch teř řane „řnyřřematiřře přōřowanje řa to, řo by řo lud hřřny řcřiniř“, nē, tu bē třeřřch po řřudobje, řylnořcř řa řiwjenje. To teř řacřuwachu woni wřchřřny a tuř přchřřhadřachu ř cřřřřōdami, hačřrunjeř kommuniřřtojo hanjařch, hař hrořachu.

Tař bē řo Scholta na pučř nařřařřil, řo by, pučřuju přches Omřř, wopnyřal eřřniřře kolonije w Tobolřřim wokrjeřřu. Tohodla wjeřřehow řo ř parnej řōdřu po mařeřřotnyřm řřřnyřřch 300 kilometrov dale dele ř mēřřej Tara. W jeje wořolinje wopnyřa ratarřře řnydleřchcřřa Eřřřow. To bē teř wulki cřař, řo tam přchřřdře. Wřchetoř 9 řet dořřho njebē řadny duchowny pobyl w tutnyř diasporawořadach, mjes tym řo bēchu propa-gandiřřtojo kommuniřřřow a jřch řwēřtonahlada tam jara dřeřřali a řebi jřch wjele wořebje mjes młōdřinu dobyli.

Scholtu witařch jako řařřupjeřja domřřřajeje řřřřwje wořebje cři řřari a řřariřch ř wulkej radořcřu. Bē wōn tola přchřřřchōř, jim ewangelion toho Řnyřřa přchřřpowēdacř w macřeřnej řecři, kotrař wořebje w dalokēj řuřbje lubořnyje řřiničři. Hi-nař bē to pola tyřch młōdnyřch a młōdřchich. Pola tutnyř řekařche wojowacř wo jřch duřřch a wutrobu. Wřchecřřiwō předowanju hjesbōřnořcře dyrbiřchewo wuřřřpicř je wřchēj dorasnořcřu ře řwojim předowanjom pobořnořcře a wēčřneje wēřnořcře. Wřchř tym pař řekařche: Přeřduj tař, řo tutu wēčřnu wēřnořcř nje-přchřřřōčřřřch a ř dobom tař, řo bolřřchewiřřřim mōžnarřam přchřcřřiny njeđarařch řebje přchřmacř, hař řebje nēmehow řcřřinicř; mjēřow řa řwoje řřřřřki abo řēpje njeřřřřřki woni nje-řnařa, dořelř nochredřřa nicřo wjedřecř wo bōjřřej mořny, kotrař wřchēm cřřlowjeřkam, teř tym najmōžniřřchim, mjēřny wotřřřkuje.

Siegfried Scholta cřujjeřche, řo wōn je řwojim předowa-njom hidu, ř kotreřř jeho, toho řwēdka wēřnořcře hiřo hidřachu, pořřnyřnowařche. Wřchezo hōřiřche hrořenja buřch přchecřřiwō njemu wuprajene. Tola řařařřchicř řo njeda, wōn wořřa přchř řwojim řwēdčřenju wo řwojim Řnyřřu a Eřbōřniřku. A tutōn Řnyřř a Eřbōřniř jeho řwjeřřeli ř tym, řo jemu da dořřwacř: Wulki dřeř młōdřiny wotewri řřaremu ewangelionej řwoju młōdu wutrobu.

(Wokracřowanje.)

Jedyn twjerdy hrōd je nařch Wōb řam.

Dořřho bē njewēřře mjēřnowacř řeto, w kotryřm je Luther nam tutōn řwōj krařny řēřřluřř řařpēwal, kotryř řo nēřřko hiřo dořřho po řřřnyřm řwēcře řpēwa. Po dořřadnyřm přchēpnyřrowanju mařa nēřřko wēřnywuřřojni řa to, řo je tutōn řēřřluřř w řecře 1527 nařřail. Tař byřch to řēřřa 400 řet byřle, a tutōn krařny řpēw ma řēřřa řwōj 400řletny jubilej.

Řeto 1527 bē řa nařřehow reřřormatora cřeřřke řeto. Luther bē jara řhory a cřeřřpjeřche pod duchownymi nadbēřhami. Sa-pocřatř juliřa bē wōn řam toho mēřnenja, řo je jeho pořřleđ-nja hodřřinka přchřřřřřa. Bē tola teř mōř w kraju a w mēřcře.

A w tutym lécze śnadź je ſebi Luther tuto ſylne wujnacze ſ wutrobny a do wutrobny wuſpěwał? Eſnadź w tutym naſym-ſkim czaſu? S najmjeńſcha móhli my to ſ liſta, kotryż je Marcin Luther 1. nov. 1527 piſał na Arnsdorfa, ſwojeho pomocnika w reformaziſkim dźele, wobkruczič. W tutym li-ſće ſteji mjes druhim tole: „Tať ſu wonkach wojowanja, nutſkach tyſchnoſće . . . Khrjſtuſ pyta naſ domach. My ma- my pať troſht, kotryż ſlobam ſatona napſchecziwo ſtajamy, mjenujzy ſo my mamy Bože ſłowo, kotrež duſche wumoža, njech tamny tež czeła póžera. Poruč bratram a ſamemu ſebi, ſa naſ ſo modlicž, ſo my ſhroble pod ruku toho Knjeſa wu- trawamy a ſatanowu móz a leſč pſchewinjemy, njech ſe ži- wjenjom, njech ſ wumrěčjom.“

Myſle tutoho liſta namakaſy w ſerluſchu. A tohodla je drje móžno, ſo je Luther w tym czaſu, w kotrymž tutón liſt Arnsdorfej piſaſche, to, ſchož jemu myſl a wutrobu pjelnje- ſche, wuſpěwał ſ ſerluſchom, kotryž bu potom ſerluſch reforma- zije, ale niž jeno to, ſerluſch tať nělotreje w czežkich bėdže- njach wojowazeje wutrobny. Tola, to njewucžini, ſo my to na džen a hodžinu wěmy; to je to wažne, ſo my we wſchěch cza- ſach, woſebje w tajkich, kaž naſch czaſ nětkole je, ſ wutrobu ſ ertom, ſ ruku wuſnawamy: „Jedyn twjerdy hród je naſch Bóh ſam.“

Zyrkej a ſtat.

— **Němſkoſtatny ſchulſki ſakon** je ſylne wojowanje ſbu- džil, woſebje je ſo ſaſke wučerſke towařstwo roſhoriko, a to tohodla, ſo dyrbi ſtarſchi to prawo nad ſwojimi dźečžimi měčž, ſo poſtajeja, ſo dyrbi dźečžo w jich wěruwuſnacžu byčž tež w ſchuli wukublowane, ſo dyrbi dožyła w nabožinje a bohabojoſcži byčž wukublowane. Ale wono njeje tola tať, ſo tu dźečži wučerjow dla ſu, ale ſo ſu tu wučerjo dźečži dla a ſo dźečžo tola najprjedy ſluſcha ſtarſchimaj. A ſa ſchecžijian- ſkich ſtarſchich, evangeliſkich kaž katoliſkich, je tola wucžinjena wěž, ſo ſebi ſa ſwoje dźečži žadaja wučernje, w kotrychž dźe- cži namakaja roſwucžowanje w duchu jich wěry. S dobom wědža naſchi ſtarſchi tež, ſo wſchitzy wučerjo pſchecziwo taj- ſtemu wukublanju nježbu, njech tež wučerſke towařstwa jako tajke pſchecziwo tajſtemu ſakonſtemu ſarjadowanju wojuja. Tohodla pať maja tež nětko naſchi ſtarſchi tu pſchibluſchnoſčž, wſchudžom, woſebje we ſwojej ſchulſkej gmejni, doraſnje ſa to wuſtupowacž, a hdyž je nuſne, tež hłobowacž.

— **Naſcha ſaſka evangeliſka zyrkej** je ſkožila nowy pře- daſki ſeminar ſa młodnych duchownych, kotryž ſ univerſity pſchihadžeja. Prjedy hacž do woſadneho dźela ſaſtupi, ma ſo młody duchowny tu hiſchče ſa praktiſke woſadne dźelo, kažlež ſebi naſch czaſ nětkole wot duchowneho žada, pſchihotowacž. Tutón ſeminar bu do naſcheje Lužizy połoženy, a to do Guden- dorfa pola Žitawy. Tam je naſcha krajna zyrkej kupila pſchi- hódny dom, kotryž ſo nětko ſa nowy wuſtaw pſchihotuje. Se 16. oktobrom ſapocžnje ſo tam nowe dźelo, a to pod wjedni- ſtwom k. ſararja dra. Dörny, kotryž je nětkole hiſchče we Lubiju ſ ſararjom. Sa 12 młodnych bohobłowzow a ſa jich wjednika ſu tam rumnoſcže pſchihotowane nimo druhich he- wať trěbnych. To je ſwojeſelazy a ſ dobom nuſny poſtup. Naſch czaſ ſ jeho wobſchěrnymi a ſ dźela zyle nowymi nadawkami, žada ſebi tajke pſchihotowanje ſa duſchepaſtjorjom; univerſita jim tajke praktiſke ſa woſadne dźelo trěbne wuhotowanje njedawa a tež njemóže dawacž pſchi nětcžiſchim ſarjadowanju. Sa woſadne žiwjenje a woſadnych budže to ſe žohnowanjom.

So bu měſtno ſa tutu nowu theologiſku wučernju runje we Lužizy pſchihotowane, na tym je wina ſobu to, ſo je romſko- katoliſka zyrkej w Esmochežizach ſaměſtnika ſwój mēſchniſki ſeminar. Njech je tuž nětko tutón nowy dom naſcheje krajneje zyrkweje měſtno, ſ kotrehož budže žohnowanje wuſhadžecž ſa zyl kraj kaž ſa naſchu Lužizy!

Wiſchelle ſ bliſka 'a ſ daloka.

— **S Budyſhina.** S 1. oktobrom pſchewoſmje k duchowny primarius Fröhlich wjedniſtwo Budyſkeho zyrkwiniſkeho wo- trježa jako ſuperintendenta. Tuſhwilu je hiſchče k. tajny zyrkwiniſki radžicel Roſenfranz ſaſtarať wotrježa. Dokelž pať je tutón na dowolenzy, je hacž do 1. oktobra knjes wyſchſchi ſarať Domaſhka jako ſaſtupowazy ſuperintendenta ſ wjedni- ſtom Budyſkeje eforije. Jako tajki bė wón tydženja tež we Hornim Wujeſdže, ſo by tam noweho ſararja ſapokaſať. Wiſchě naležnoſcže Budyſkeje ſuperintendentury maja ſo potajkim hacž do 1. oktobra k. wyſchſchemu ſararjei Domaſchzy pſched- połožicž.

— **Eſerbiſka přeđarſka konferenza** ſeđže ſo pónđzelu 19. ſeptembra dopođnja 3/410 hodžin w Eſerbiſkim Domje. Wuradžowanja budža jara wažne a wobſamknjenja roſkud- ne; tohodla je pſchitomnoſcž wſchěch nuſna.

— **Dženža ſwjecži Budyſchin žnjowy džaſny ſwjedžen.** Tohodla mējachmy wčera ſažo to wjeſele, ſlyſchecž poſawni- ſtow ſ wěže piſtacž. Eſwjatocžne ſynti chynchu pſchihotowacž wutrobny wſchěch na dženžniſchi woſebity džen, ſo bychu ſo wſchitke ſ džaſowanjom pſched Bohom ſjednocžake.

— **W Drježdžanach** ſu dženža a w tutych dnjach wažne poſedženja tych, kotryž w dźele ſa naſchu evangeliſku młodžinu ſteja. Eſwjat towařstwow evang. młodženzow a Eſwjat to- wařstwow evang. młodnych holzow, wobaj ſtaj wodžerjom a ſaſtupjerjom do ſhromadžinow a wuradžowanjom a do dźela do Drježdžan ſwoſakoj. Bože ſłowo a Boža ſlužba je najnyť tutych ſhadžowanjom a do ſlužby Jeſom Khrjſta a jeho kra- leſtwa je wſchitko daſche ſtajene, ſchož ſo tam wuradžuje a wuſkutkuje, ſchož dyrbi potom po zylm kraju dobre plody njelčž mjes młodžinu a mjes ludom, ſa młodžinu a ſa zyl lud, pſchede wſchěm pať ſa jenotliwych młodnych, ſa ſwójby a domy a woſady. Tuž njech ſo wſchitko tam derje radži, a kóždy pomhaj na ſwojim, ſo njeby byť namakany jako hacžer a kažeť, ale jako ſpěchowacž a hajeť tutoho dźela w Knjeſownym kraleſtwje.

— **S woſadow.** 12. njedželu po ſwj. Trojizy bė ſa te tſi hacž dotal woſyročene woſady naſcheje ſerbiſkeje Lužizy wo- ſebita njedžela. Wiſchudžom předowachu duchowni, ſa kotrychž bė tuto předowanje ſ woſebitej wažnoſcžu. Woſebje placži to ſa Horni Wujeſd, hđež nowy woſadny ſarať naſtupne pře- dowanje dzeržeſche. W Sułzy a w Ketlicach předowajchtať duchownaj, kotrajž ſnadž tutej ſarſkej měſtni pſchewoſmje- taj. Sa naſchu ſaſku zyrkej je pſchi tym w tutym czaſu, we kotrymž duchowni tať pobrachuja, to dobre, ſo wſchitzy tſjo njepoſhadžeja ſ ſarſkich měſtnow naſcheje krajneje zyrkweje, ale dwejo ſ druhich krajnych zyrkwjom a tón tječži, Wujeſdžanſki ſarať Günther, poſhadža drje ſe Eſaſkeje, ale ſchulſkeje ſlužby, a to ſ Kamjenza.

Wiſtowanje: Sa 14. njedž. po ſwj. Trojizy Kr. w Hr., — ſa 15. po ſwj. Tr. R. w R., — ſa 16. po ſwj. Tr. T. w B.

Samokwity redaktor: ſarať Wyrzacž w Roſacžizach.